

Jacques Smeets

Acht jaar cel met TBS-dwangverpleging

Proces-verbaal van verhoor van verdachte Miranda Breukers.

Op 21 mei 1999 omstreeks 10:40 uur, hoorde ik, Jacques Spoelman, rechercheur van politie, in het politiebureau te Kerkrade, de verdachte Miranda Breukers.

De door mij gedane opmerkingen, mededelingen en gestelde vragen worden voorafgegaan door respectievelijk de letters O, M of een V. De antwoorden van verdachte worden voorafgegaan door de letter A.

M: Miranda Beukers, ik ga je een aantal vragen stellen. Je hoeft daar geen antwoord op te geven omdat je als verdachte van het plegen van een misdrijf bent aangemerkt.

V: Begrijp je dat?

A.: Ik snap wel dat ik niet hoeft te antwoorden, maar ik zeg maar meteen dat ik Mirko heb vermoord.

O: Verdachte staart wezenloos voor zich uit, als zij de woorden uitspreekt. Ze trilt over haar hele lichaam en de tranen lopen over haar wangen. Ze kijkt me aan en zegt: 'Je moet me geloven dat ik het heb gedaan, het is gerechtigheid, God is mijn getuige.'

V: Waarom zeg je dat?

A: Omdat het zo is, schrijf het maar meteen op, dan hebben we het gehad, heb niet zo'n zin in dit hele gedoe.

V: Wie is Mirko?

A: Dat is de man met wie ik samenwoonde.

V: Hoe is het nu met je?

A: Ik heb pijn in mijn hoofd, mijn nek en mijn rug, ik voel me misselijk en heb pijn in mijn buik.

O: Verdachte begint plotseling onbedaarlijk te huilen, staat op van haar stoel en schreeuwt herhaaldelijk dat zij het niet wilde, maar dat hij het wilde. Ze slaat onsamenhangende taal uit, waaruit ik kon opmaken dat ze de politie had gebeld en dat het slachtoffer toen was binnengekomen met een zweep. Opeens staat verdachte stil, kijkt om zich heen en daarna naar mij. Ze gaat weer op haar stoel zitten en houdt op met huilen.

V: Miranda, wat gebeurt er met je?

A: Ik weet het niet, alsof ik niet leef, zo'n gevoel heb ik, dat is nu mijn leven.

V: Hoe bedoel je dat?

A: Ik kan net zo goed dood zijn.

O: Verdachte wrijft langdurig in haar ogen, staat op en gaat weer zitten.

V: Hoe kwam je ertoe om Mirko te doden?

A: Ik ging met de politie bellen en moest aan de lijn blijven, maar toen kwam hij en pakte de telefoon af.

V: Wie deed dat?

A: Mirko.

V: Hoe deed hij dat?

A: Hij pakte me beet en sloeg de telefoon uit mijn hand.

O: Verdachte toont haar linkerarm en ik zag op de binnenkant van haar onderarm een blauwe plek.

V: Miranda, wat kun je vertellen over Mirko?

A: Hij is mijn vriend.

V: Wanneer en hoe heb je hem leren kennen?

A: Toen ik een jaar of zestien was kwam ik hem met Carnaval tegen in de kroeg. Ik was toen behoorlijk dronken en hij ook. Hij heeft me toen verkracht.

V: Wat bedoel je met verkracht?

A: Dat we die nacht seks hadden, ik wilde eigenlijk niet, maar ja ... ik was dronken en hij ook. Ik liet hem toen maar begaan.

V: Heb je aangifte tegen hem gedaan?

A: Nee, dat wilde ik niet. Ik heb hem toch zijn gang laten gaan?

V: Hebben jullie toen een relatie gekregen?

A: Niet meteen, we zagen elkaar wel eens in de kroeg en soms hadden we ook weer seks met elkaar. Maar dat deed ik meer voor hem, voor mij hoeft het niet zo nodig. We zijn later toch gaan samenwonen.

V: Waarom wilde je geen seks met Mirko?

A: Omdat ik een verleden had. Maar we konden het verder goed met elkaar vinden.

O: Verdachte zwijgt een aantal minuten, zit wezenloos voor zich uit te staren, terwijl de tranen over haar wangen rollen. Plotseling spert zij haar ogen breed open en schreeuwt dat ze als kind al werd verkracht.

M: Miranda, ik merk dat je hevig geëmotioneerd bent.

V: Wil je daar iets over zeggen?

A: Ja ... (stilte) ... o, het doet zo'n pijn ... (stilte)... ik voel hem nu nog ... mijn broer die ... die ... hij heeft aan me gezeten ... vroeger ... stak eerst een vinger in me ... ik was nog klein.

V: Is de politie daarvan op de hoogte?

A: Wat? Nee, natuurlijk niet, alsof dat zou helpen. Er zijn van die dingen waar je het gewoon niet over hebt. Moeder heeft hem betrappt toen hij aan me zat. Ze gaf me een pak slaag met een stok, en mijn broer ook. Ze noemde mij een slet, zo klein als ik was. Zij is een vuile hoer. Vader kwam erbij en mijn broer kreeg er nog een keer van langs met vaders broekriem (**wijzigen in zweep**).

O: Verdachte staat weer op van haar stoel, loopt onrustig door de verhoorkamer en gaat weer zitten.

M: Vertel maar verder Miranda. Jij had ook een zweep in je handen toen je door de politie werd aangetroffen bij het lijk van Mirko.

V: Hoe zit dat?

A: Dat is die zweep waarmee Mirko werd afgeranseld door zijn vader. Dat heeft hij me zo vaak verteld. Mirko gaf de zweep aan mij als we seks hadden. Ik moest hem daarmee op zijn blote rug en billen slaan. Hij werd er geil van, zei hij. Ik deed het omdat hij het perse wilde. Dan liet hij me tenminste daarna verder met rust, anders ...

V: Anders wat?

A: Dan mepte hij me net zo lang totdat ik toegaf.

M: Je zegt dat je moeder een vuile hoer was.

V: Waarom zeg je dat?

A: Omdat het zo is, mijn moeder heeft altijd de hoer uitgehangen, ik heb haar vaak genoeg in bed gezien met andere mannen, als vader werken was. Moeder sloeg mij als ik er iets van zei en ze riep tegen me dat ze mij zou vermoorden als ik iets tegen vader zou zeggen. Ze liet me altijd het zware huiswerk doen, zij lag met haar reet in bed en liet zich door mannen neuken. Ik mocht niet naar school en moest dat maar aanhoren. Gek

werd ik ervan. Als vader thuis kwam begon hij ruzie te maken met moeder ... Hij was meestal dronken. Op een keer heeft hij haar bewusteloos geslagen. Net goed, dat vuile kreng, eigen schuld dikke bult.

O: Miranda staat opnieuw op van haar stoel, vraagt om drinken. Zij prevelt onverstaanbare woorden om vervolgens luidkeels te schreeuwen dat het haar eigen schuld is. Nadat zij een bekertje water heeft gedronken, neemt ze weer plaats en ga ik verder met het verhoor.

V: Miranda, heb je wel eens met je huisarts over je problemen gesproken?

A: Praten met de dokter? Ik sta al jaren onder behandeling van dokter Evers, hij geeft me pillen tegen de pijn en mijn depressies. Maar die helpen niet veel. De laatste tijd kan ik de herrie thuis niet meer verdragen, word daar gek van.

V: Welke herrie?

A: Van Mirko. Altijd die knetterharde muziek, en maar meebrullen. Ik krijg daar barstende koppijn van.

M: Miranda, ik wil even terug naar jouw relatie met Mirko.

V: Is dat goed?

A: Ja.

V: Hoe lang woonden jullie bij elkaar?

A: Een paar jaar.

V: Hoe verliep die relatie?

A: Hij ... hij ... hij deed al na een paar weken alsof ik zijn eigendom was. Hij wilde alleen maar seks. Hij had het zelfs over kinderen. Ik niet, over mijn lijk. Ik lette wel op dat ik de pil niet vergat.

V: Waarom wilde jij geen kinderen?

A: Ik een moeder? Wat moet ik nou met kinderen? Nooit van m'n leven.

V: Wat vond Mirko daarvan?

A: Hij dacht dat ik het niet meende, maar later wilde ik hem ook niet meer zijn zin geven met seks. Geen seks meer, nooit meer! Ik walgde van die zweep elke keer! Op het laatst sliepen we niet meer bij elkaar, ik sliep in bed en Mirko op de bank. Maar ja ... dan kreeg meneer weer zin en kwam hij weer aanlopen met dat vuile ding in de aanslag. Hij sloeg me het bed uit en pakte me gewoon. Ik was zo bang voor hem ... ik dacht dat ik gek zou worden.

V: Miranda, heb je nog contact met je ouders?

A: Nee, vader is al lang dood en die hoer is stokoud.

V: En met je broer?

A: Nee, die hoef ik ook nooit meer te zien. Hij vermoordt me als ik iets over hem zeg.

M: Je zegt dat je onder doktersbehandeling staat.

V: Hoe zit dat precies?

A: Hij geeft me altijd een recept voor die pillen. Diazepan en dormicum of zoiets. Kan ik goed van slapen, zegt hij. Ik heb bijna altijd koppijn, ook nu. Ik barst van de hoofdpijn. Kan ik iets krijgen?

M: Ik zal er zo voor zorgen Miranda. Ik wil nu terugkomen op de gebeurtenissen voorafgaande aan de dood van Mirko.

V: Vind je dat goed?

A: Ik wilde het niet, echt waar ... Waarom is hij doodgegaan?.

O: Verdachte kijkt me smekend aan, staat op van haar stoel en komt voor me staan. Ze pakt me bij mijn armen vast en schreeuwt dat zij het niet heeft gewild, hij wilde het zelf, hij had haar de zweep gegeven en gezegd dat ze hem moest straffen.

Na enkele minuten komt zij plotseling tot rust, gaat zitten en kijkt me recht in de ogen en zegt: 'Ik heb het echt gedaan.'

V: Miranda, wat heb je gedaan?

A: Ik heb Mirko vermoord.

V: Hoe ging dat precies?

A: Hij wilde neuken en had me op de grond gegooid en de kleren van mijn lijf getrokken. Hij stompte me in mijn buik en in mijn gezicht omdat ik zei dat ik van hem weg wou. Ik kon niet meer, het moest afgelopen zijn. Hij beukte op me in en toen hij klaar was vluchtte ik naar de slaapkamer en belde de politie.

V: Omdat je hem had vermoord?

A: Nee, godverdomme, luister je niet? Omdat hij me mishandelde.

O: Verdachte verbergt haar gezicht in haar handen en begint heen en weer te wiegen.

V: Miranda, hoe heb je Mirko gedood?

A: Opeens stond hij in mijn slaapkamer tegen me te schreeuwen. 'Jij gaat nergens naar toe, jij blijft hier.' Hij sloeg de telefoon uit mijn hand, smet die tegen de muur, liep de slaapkamer uit en deed de deur op slot. Een tijdje later kwam hij terug met de zweep ... en ... en ... en ... (stilte) ... en (huilend) ... en hij gaf mij de zweep. 'Straf me maar, nu moet je mij straffen, ik heb je al zo vaak geslagen. We kunnen het nog goed maken.' Hij had zo'n rare blik in zijn ogen ...

V: Waarom kwam Mirko met die zweep aanzetten, denk je?

A: Het is de duivel die in hem zat. Zijn vader tuigde hem ook altijd af vanaf dat hij klein was. Ik raakte helemaal in de war. Moest ik hem nu weer afranselen? Het was nog geen uur geleden dat hij in me klaarkwam.

O: Verdachte barst opnieuw in snikken uit, slaat met haar hoofd op tafel en is bijna niet te bedaren.

Ze staat wild op van haar stoel, begint te gillen en wil de verhoorkamer uitlopen. Dan slaat ze enkele malen met haar hoofd tegen de muur en schreeuwt: 'Mirko, maak me dood, maak me dood, maak me dood ...

Mirko-oo!' Verdachte laat zich op de grond vallen en blijft hysterisch gillen.

Het verhoor wordt afgebroken. Er wordt een arts bijgeroepen die Miranda onderzoekt en haar een kalmeringsmiddel toedient.

Op 21 mei 1999, omstreeks 16:00 uur, hoorde ik, Jacques Spoelman, rechercheur van politie, in het politiebureau te Kerkrade, andermaal de verdachte Miranda Breukers.

M: Miranda, het verhoor werd onderbroken omdat je te geëmotioneerd was om mijn vragen te kunnen beantwoorden.

V: Hoe gaat het nu?

A: Het gaat wel, ik voel me een stuk rustiger nu.

V: Kunnen we verder gaan met het verhoor?

A: Ja.

M: We waren gebleven bij het moment dat Mirko met de zweep in zijn handen naar je toe kwam. Ik wil daar de draad oppakken.

V: Vind je dat goed?

A: Ja.

V: Wat deed jij met de zweep toen Mirko die aan je gaf?

A: Ik was kwaad en bang, ik snapte niet wat hij wilde. Hij zei tegen mij: 'Nu moet je mij straffen, ik heb je zo vaak geslagen.' Ik dacht dat hij weer wilde neuken, hij stond naakt voor me en keek me heel vreemd aan. Die blik in z'n ogen vergeet ik nooit meer. En nu is hij dood. Hij had beter mij dood kunnen slaan, dan was ik overal vanaf geweest. Het doet zo verschrikkelijk pijn. Snap je dat?

O: Verdachte kijkt me aan en begint te huilen. Ze pakt mijn handen vast en vraagt opnieuw of ik dat snap.

M: Miranda, ik begrijp best dat je erg emotioneel bent. Maar ik ben er niet bij geweest toen het gebeurde en ik ken jullie levens niet. Je kunt aan mij niet vragen of ik het snap, ik vraag aan jou om mijn vragen te beantwoorden, meer niet.

V: Is dat duidelijk?

A: Ja, maar ik snap niet waarom hij wilde dat ik hem zou straffen. Hij ging voor me op zijn knieën zitten, met zijn rug naar me toe en zei weer: 'Straf me maar, ik wil je niet meer slaan.' Ik zat op de bedrand met die zweep in mijn handen en toen heb ik die om z'n nek gedraaid en zo hard als ik kon aangetrokken. Hij deed niets, bleef gewoon op z'n knieën zitten. Ik snapte het niet, trok nog harder en toen sloeg ik hem met z'n hoofd op de vloer.

V: Wat ging er op dat moment door je heen?

A: Het was alsof alles zwart werd, ik schreeuwde tegen hem dat ik er genoeg van had, dat ik me niet meer zou laten slaan. De stoppen sloegen door, ik voelde boosheid en ik was hartstikke bang en sloeg hem met zijn hoofd op de vloer. Die slagen ... keihard sloeg ik hem met zijn hoofd op de vloer en opeens bewoog hij niet meer.

M: Miranda, je zei dat je de zweep om de nek van Mirko had gedaan.

V: Hoe deed je dat?

A: Gewoon, ik pakte de zweep aan beide uiteinden vast en draaide hem een paar keer om zijn nek. Toen heb ik keihard aan de zweep getrokken en heb ik Mirko met z'n hoofd tegen de vloer geslagen. Daarna sloeg ik hem nog een paar keer keihard met zijn hoofd op de vloer, totdat hij niet meer bewoog.

M: Miranda, je zei eerder dat jij Mirko telkens als jullie seks hadden met die zweep moest slaan totdat hij klaarkwam.

V: Hoe vaak heb je dat moeten doen, denk je?

A: Heel vaak.

V: Wat is heel vaak?

A: Elke keer, tientallen keren, misschien wel meer dan honderd.

V: Wat gebeurde er wanneer jij hem met de zweep sloeg?

A: Hij schreeuwde het altijd uit van de pijn en riep dat ik harder moest slaan. Ik sloeg hem met de zweep op zijn blote rug en billen, zelfs op zijn lul. Hij smeekte me dat ik hem daar moest slaan. Na enkele minuten kwam hij dan klaar, spoot zijn zaad over me heen of neukte mij. Dan zakte hij als een slappe zak in elkaar en bleef een tijdje op bed of op de vloer liggen. Hij murmelde dan in zichzelf en bleef maar zeggen dat hij het lekker vond.

M: Je zegt herhaaldelijk dat jij dit niet wilde, maar je deed het toch.

V: Waarom?

A: Als ik weigerde, sloeg Mirko mij de hele kamer door. Hij reageerde zich op me af en als hij me murw had geslagen, neukte hij me met geweld. Ik kon hem niet afweren, hij was ook veel sterker dan ik.

V: Waarom weigerde je niet toen Mirko je vroeg om hem te straffen voor zijn gewelddadigheden jegens jou?

A: Dat weet ik niet, ik snapte niet wat hij deed. Hij ging voor me op z'n knieën zitten, met zijn rug naar me toe. Normaal ging hij op bed liggen of tegen de muur staan als ik hem moest slaan.

V: Waarom ben je niet weggegaan?

A: Waar kon ik naartoe? Hij zou me sowieso niet laten gaan. Ik was Mirko's gevangene, al jaren. Nu deed hij zo raar dat het niet eens in me op kwam om weg te lopen. Hij zat daar maar op z'n knieën voor me, ik vroeg waarom hij dat deed. Hij zei alleen maar dat ik hem moest straffen en dat hij me geen pijn meer wilde doen. Ik geloofde hem niet, dacht dat het weer een van zijn vuile spelletjes was, dat hij iets nieuws had bedacht om mij te kunnen neuken. Ik werd ontzettend boos op hem, haatte hem op dat moment vreselijk en heb toen de zweep om zijn nek gedraaid. Ik dacht, nu is het afgelopen met je, nu zal ik je ook straffen, vuile ploert, jij gaat me nooit meer pijn doen. Ik trok de zweep keihard om zijn nek en sloeg hem toen met zijn hoofd op de vloer. Het ging allemaal zo snel. Hij verweerde zich niet eens. Ik dacht, nu ga je dood, vuilak, nu is het afgelopen ... afgelopen ... einde ... jij laat mij met rust ... ik maak je af, smerige ploert ... vuilak.

O: Verdachte kijkt me aan alsof ze mij niet ziet, staart voor zich uit, terwijl de tranen uit haar ogen stromen. Haar mond trilt hevig en ze begint met twee handen aan haar haar te rukken. Zij herhaalt steeds opnieuw de woorden vuile ploert, ik maak je af, jij doet me geen pijn meer. Ik laat haar even begaan. Plotseling komt zij tot rust en vraagt of ze iets tegen haar hoofdpijn kan krijgen. Ik laat twee tabletten paracetamol halen door de arrestantenbewaker. Als zij ze heeft ingenomen komt ze min of meer tot rust.

V: Miranda, kunnen we nog doorgaan of wil je stoppen?

A: Ga maar door, het heeft toch allemaal geen zin meer.

V: Hoe bedoel je dat?

A: Gewoon, niks heeft nog zin voor mij.

M: Uiteindelijk zal een rechter over jou gaan oordelen.

V: Dat begrijp je toch wel?

A: Ja, ik krijg levenslang, want ik heb Mirko vermoord. Ik heb hem toch met de zweep gewurgd en hem met zijn hoofd op de vloer geslagen totdat hij dood was.

M: Dat zeg je inderdaad, telkens opnieuw. Maar de rechter zal een oordeel over je gaan uitspreken. Maar zover is het nog lang niet.

V: Heb je spijt van wat je hebt gedaan?

A: Natuurlijk, wat dacht jij dan? Ik wilde Mirko niet vermoorden, maar hij vroeg er gewoon om.

V: Hij wilde toch dat je hem zou straffen? Hij vroeg toch niet om vermoord te worden?

A: Godverdomme, hoe vaak heb ik het nu al niet gezegd! Ik moest hem straffen, dat bedoelde ik ook net.

V: Miranda, voel jij je schuldig aan de dood van Mirko?

A: Jezus, wat een vraag! Ik heb hem toch godverdomme vermoord? Maar ik wilde het niet, ik vind het ook kut dat het is gebeurd.

M: Goed Miranda, dan sluiten wij dit verhoor af. Overmorgen word je voor de rechter-commissaris geleid. Hij zal bepalen of je langer in voorarrest blijft. Als het onderzoek door de rechter-commissaris is afgerond zal er een rechtszaak volgen. Je hebt bijstand van een advocaat. Als je nog vragen hebt of iets wilt vertellen, hoef je maar een seintje te geven en dan kom ik terug.

V: Is dat allemaal duidelijk?

A: Ja ... Ja ... eh ... maar ik zit de hele tijd nog te piekeren over iets.

O: De verdachte is lijkbleek geworden en wiegt onafgebroken heen en weer op haar stoel.

V: Wil je nog iets zeggen?

A: Mirko hield ervan om me te straffen. Toen hij zei dat hij me geen pijn meer wilde doen, geloofde ik hem eigenlijk niet. Hij voerde iets in zijn schild. Hij had zich toch makkelijk kunnen verweren? Waarom deed hij dat niet. Dat vraag ik me nu de hele tijd af. Ik ben echt niet sterk. Hij had zich maar even hoeven om te draaien en dan waren de rollen omgekeerd. Ik voel opeens dat hij me een loer heeft gedraaid door me als moordenares achter te laten in dit kutleven. Nu heeft hij voor altijd gewonnen, de klootzak.

O: Verdachte legt haar hoofd op tafel en laat haar armen in haar schoot rusten. Haar ogen zijn gesloten. Het verhoor wordt om 18:30 uur beëindigd.

© *Jacques Smeets 2011*